

Szanowni Państwo,

W imieniu Związku Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk pragnę zgłosić poprawki do obecnie procedowanej Ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi. Obie poprawki mają na celu uniknięcie chaosu w wystawianiu dokumentów DPR i DPO związanej z pojawieniem się dużej ilości dokumentów "in blanco". Doświadczenie rynkowe wskazuje, że dokumenty "in blanco" mogą być używane przez nieuczciwych przedsiębiorców niezgodnie z zamierzeniami ustawodawcy. W uzasadnieniu do poprawek wskazaliśmy w jaki sposób bezpieczniej osiągnąć cele ustawowe.

Na posiedzenie Podkomisji ze strony Związku chcielibyśmy zgłosić:

- Renatę Sarnecką (wiceprezes Związku)
- Annę Szymańską.

Uprzejmie prosimy o odpowiedź, czy możliwe będzie spotkanie z Przewodniczącym przed terminem Komisji w celu omówienia zagrożeń wynikających z obecnych zapisów i zaproponowanych przez nas poprawek? Będę wdzięczny za odpowiedź. Ze względu na mój urlop - uprzejmie proszę o odpowiedź również na maila: renata.sarnecka@eko-punkt.pl,

W załączeniu przesyłam treść proponowanych poprawek oraz szersze opracowanie z opisem problemu opracowane przez kancelarię Domański Zakrzewski Palinka.

Z poważaniem

Mirosław Baściuk
Prezes Zarządu

Związek Pracodawców Branży Elektroodpadów i Opakowań Elektro-Odzysk ul. Pańska 73, 00-834 Warszawa, biuro@elektro-odzysk.pl, www.elektro-odzysk.pl KRS 0000509527, XII Wydział Gospodarczy, NIP 5272717045, REGON 14730509

POPRAWKA SENACKA

do ustawy z dnia 15 września 2017 o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw

(druk senacki Nr 594/IX kadencja)

W ustawie z dnia 15 września 2017 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw w art. 1 pkt 11 uchyla się lit. f.

UZASADNIENIE

Ustawa z 15 września 2017 o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw w art. 1 pkt 11 lit. F istotnie rozbudowuje obieg dokumentów DPO/DPR, służących udokumentowaniu przez przedsiębiorców wypełnienia ich obowiązków w zakresie gospodarki odpadami opakowaniowymi z gospodarstw domowych. Zakłada, że podmiot prowadzący recykling przekaze podmiotowi dostarczającemu odpady trzy potwierdzenia *in blanco*, które ten uzupełni o dane swojego kontrahenta.

Ministerstwo Środowiska wywodzi – w oparciu o objaśnienia do wzorów DPO/DPR – że już w obecnym stanie prawnym dane finalnego odbiorcy powinien wpisywać pośrednik. Wprowadzony mechanizm ma pozwolić na uniknięcie przekazywania w takiej sytuacji niekompletnych dokumentów marszałkom województw.

W przyjętej praktyce rynkowej pośrednik rzeczywiście wskazuje finalnego odbiorcę, ale recykler podpisuje – i przyjmuje odpowiedzialność – już za kompletny dokument. Taki model powinien zostać utrzymany. Usunięciu wątpliwości co do jego prawidłowości powinna służyć zmiana objaśnień do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2014 r. w sprawie wzorów dokumentów DPO i DPR (Dz.U. z 2014 r. poz. 1966); z: *dane te są wpisywane wyłącznie przez te podmioty na: dane te są wpisywane zgodnie z wnioskiem złożonym przez te podmioty. W ten sposób rozwiązywany jest problem, na który wskazuje Ministerstwo Środowiska, przy uniknięciu skutków ubocznych projektowanej nowelizacji.*

Jednym z kluczowych problemów gospodarki odpadami opakowaniowymi pozostaje tzw. handel kwitami. Duży udział w rynku stanowią potwierdzenia nie znajdujące pokrycia w faktycznym zagospodarowaniu odpadów. W ostatnich latach wprowadzono do prawodawstwa szereg instytucji zmierzających do przeciwdziałania tej praktyce. Proponowana nowelizacja wyraźnie ułatwia ich obejście. Obok organizacji odzysku o rygorystycznych wymogach dot. formy prawnej, kapitału zakładowego i własnego oraz przetwarzających podlegających mechanizmom kontroli i audytu oraz odpowiedzialności karnoadministracyjnej, do obiegu DPO/DPR wprowadza się kilka tysięcy podmiotów (pośredników) niepodlegających tego rodzaju obostrzeniom i pozostawia do ich dyspozycji trzy oryginały wystawionych dokumentów.

Jednocześnie, zgodnie z kształtem przepisów sankcyjnych, konsekwencje finansowe nieprawidłowości po stronie nowych podmiotów ponosić będą organizacje odzysku oraz przetwarzający. Tym samym będą oni zmuszeni do monitorowania poprawności obiegu dokumentów (np. regularne występowanie do urzędów marszałkowskich z zapytaniem o wpłynięcie drugiego egzemplarza nabywanego dokumentu lub regularny audyt dokumentacji przechowywanej przez ich kontrahentów), co przy skali ich działalności oznacza konieczność poniesienia istotnych nakładów finansowych na koszty niezwiązane z efektywnością zagospodarowania odpadów.

Tym samym projektowany nowy kształt obiegu DPO/DPR stanowi istotny wyłom w dotychczasowej linii Ustawodawcy i wiąże się z poważnym ryzykiem nieskuteczności wcześniej ustanowionych mechanizmów. Obecny projekt nie wiąże zmiany w obiegu dokumentów z ustaleniem sankcji obciążających pośredników i rozdzieleniem ich odpowiedzialności od odpowiedzialności podmiotu wystawiającego dokument. Nie wprowadza także mechanizmów kontrolnych oraz instytucji prawnych służących zapewnieniu egzekwowalności nakładanych kar.

POPRAWKA SENACKA

do ustawy z dnia 15 września 2017 o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw

(druk senacki Nr 594/IX kadencja)

W ustawie z dnia 15 września 2017 r. o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi oraz niektórych innych ustaw w art. 1 pkt 11:

a) lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) ust. 8 i 9 otrzymują brzmienie:

8. W przypadku gdy wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, lub wnioskodawca określony w ust. 5 zleca posiadaczowi odpadów przekazanie odpadów opakowaniowych do recyklingu lub innego niż recykling procesu odzysku, wniosek, o którym mowa w ust. 4 lub 5, składa w ich imieniu posiadacz odpadów.

9. Przedsiębiorca prowadzący recykling lub inny niż recykling proces odzysku odpadów opakowaniowych wystawia dokument, o którym mowa w ust. 3, w trzech egzemplarzach, z czego jeden egzemplarz jest przeznaczony dla wystawiającego dokument przedsiębiorcy, drugi egzemplarz – odpowiednio dla wprowadzającego produkty w opakowaniach, organizacji odzysku opakowań, organizacji samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1, natomiast trzeci egzemplarz – dla marszałka województwa.”

b) 2) lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) ust. 12 otrzymuje brzmienie:

„12. Wprowadzający produkty w opakowaniach, organizacja odzysku opakowań, organizacja samorządu gospodarczego, o której mowa w art. 25 ust. 1 są obowiązani przechowywać dokumenty, o których mowa w ust. 3, przez 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, którego dokumenty dotyczą.”

UZASADNIENIE

Na etapie prac sejmowych do podmiotów otrzymujących DPO/DPR według przepisu art. 23 ust. 9 nowelizowanej ustawy dodano m.in. wnioskodawcę określonego w ust. 5, to jest podmiot przekazujący odpady opakowaniowe z gospodarstw domowych do odzysku lub recyklingu.

Celowość tej zmiany jest dalece niejasna. W obecnym stanie prawnym DPO i DPR służą udokumentowaniu osiągnięcia przez konkretnych przedsiębiorców (bezpośrednio lub za pośrednictwem organizacji) określonych poziomów odzysku i recyklingu odpadów. Podmioty przekazujące (art. 23 ust. 5) wnoszą o tego rodzaju dokumenty, jednak są one wystawiane na rzecz przedsiębiorców z nimi współpracujących. W takim sensie, w obecnym brzmieniu przepisów, dokumenty te pozostają *przeznaczone dla* przedsiębiorców (wprowadzających i organizacji), nie zaś pośredników.

Dokumenty DPO i DPR nie służą bowiem wykazaniu spełnienia obowiązków gmin, jak wyjaśniło to Ministerstwo Środowiska w interpretacji z dnia 19 maja 2014 r. Powyższe nie ulega zmianie w związku z nowelizacją.

W obecnej treści ustawy nowelizującej, przepis art. 23 pkt 9 wydaje się pokrywać z treścią ust. 10a i 10b, bowiem art. 23 ust. 5 ustawy nowelizowanej odnosi się do odpadów pochodzących wyłącznie gospodarstw domowych. W przypadku uwzględnienia poprawki uchylającej dodane ustępy 10a i 10b stanie się on natomiast zbędny. Obecna praktyka nie budzi bowiem zasadniczych wątpliwości, a modyfikacja przepisu raczej ich dostarcza niż wyjaśnia. W konsekwencji zmienić należy także przepis dot. przechowywania dokumentów.